

[Gerda Møller.]

var, som de selv udtrykker det, alvorlige betænkeligheder ved inden for en frist, som ikke giver kommissionen mulighed for at foretage en samlet vurdering af forbrugernes stilling, at skulle fremkomme med en delbetænkning med forslag vedrørende de områder, som det foreliggende lovforslag drejer sig om. Og der har så sandelig været kort tid til arbejdet, når man tager i betragtning, at henstillingen til udvalget kom den 9. oktober, og delbetænkningen blev afgivet allerede den 30. januar, altså godt 3 måneder. Jeg vil ikke sige, det er uforsvarlig kort tid, men urimelig kort tid og så kort tid, at kommissionen har været nødsaget til at udskille en række problemer, som den enten anså for at være for tidkrævende og vanskelige at afklare, eller som det havde været naturligt at kæde sammen med løsningen af andre af de opgaver, som det var pålagt den at udrede. Derfor har det også været nødvendigt at anlægge en snæver fortolkning af hele problemet om gennemførelsen af lovregler, der kan støtte forbrugernes mulighed for at bedømme priser, kvaliteter osv., og det finder vi i den konservative gruppe meget beklageligt. Skal et problem kulegraves, må det efter vor formening også gøres særdeles grundigt, og kommissionen må have den fornødne tid og ikke være nødsaget til at udføre et, som ordføreren for forslagsstillerne selv anfører, hårdt arbejde, og jeg vil føje til: i et hæsbælende tempo.

Jeg forstår heller ikke, at det socialdemokrati, som gang på gang her i salen både i indeværende samling og i tidligere samlinger har beklaget sig over lovjaskeriet og over, at der er for lidt tid til lovarbejdet, kan acceptere denne fremgangsmåde, og man kan næsten sige: selv være med til at fremtvinge den.

Ydermere er vi jo ikke i den situation, at vi står uden lovgivning og uden fornuftige foranstaltninger på hele dette område, tværtimod. Vi har den frivillige varedeklaration, og så sent som inden for den sidste måned har tinget vedtaget loven om priser og avancer og til den uændret overført skiltningens pligten, som den fandtes i prisindseendeloven. Det har vi været tilfredse med i vores gruppe, fordi vi ikke ønsker at pålægge erhvervslivet flere pligter fra det offentliges side end de mange, det i forvejen

må trækkes med uden nogen form for 'godtgørelse, skønt det er et arbejde, der er meget tyngende, ikke mindst for de små og mellemstore virksomheder, de samme, som især vil blive belastet, hvis dette lovforslag gennemføres. Men det tager man åbenbart ikke så tungt inden for socialdemokratiet. I hvert fald viger man ikke tilbage for at pålægge hver eneste butikshandel, der arbejder med fri prisdannelse — og det drejer sig om ca. 90 pct. af samtlige detailforretninger — yderligere en række uproduktive og stærkt tidkrævende opgaver for det offentlige. Det gælder såvel den tvungne prismærkning som enhedsmærkningen, den tvungne varedeklaration og mærkningen med kilopris.

Ordføreren for forslagsstillerne siger nok så besnærende i fremsættelsestalen, at oplysningspligten om pris, vægt og kvalitetsangivelse for varer og tjenesteydelser kun er gjort obligatorisk for prisens vedkommende, og at der derfor skulle være god adgang til at gennemføre beslutningen på en smidig måde og uden at påføre erhvervslivet unødigt belastning. Det kan jo lyde meget besnærende, men den opfattelse deles i hvert fald ikke af erhvervslivet. Det nøjes ikke med at sige, at det ikke kan lade sig gøre, men under et ekspertmøde i forbrugerkommissionen har det påvist, at en udregning af prisen for en vare, hvad enten det er pr. kilo eller pr. liter, faktisk vil være uigenneførlig på en række områder, og at den obligatoriske prismærkning foruden vanskeligheder for de erhvervsdrivende vil rejse en række tvivlsspørgsmål, som vil belaste administrationen.

Endelig med hensyn til den tvungne varedeklaration mener vi, at den kan være ikke så lidt problematisk, og det er vel også derfor, at forslagsstillerne i bemærkningerne finder det i høj grad ønskeligt, at erhvervslivet sideløbende med de nævnte generelle forskrifter anvender frivillige ordninger som f. eks. Dansk Varedeklarationsnævn.

Jeg ved ikke, hvorledes man vil undgå, at der sker en forskelsbehandling af de forskellige sektorer inden for erhvervslivet; og hvordan man vil klare de særlige problemer, der opstår for importvarer, som ikke opfylder de givne forskrifter, forstår jeg heller ikke. Der skal kunne gives dispensation under ganske særlige forhold, og det vil